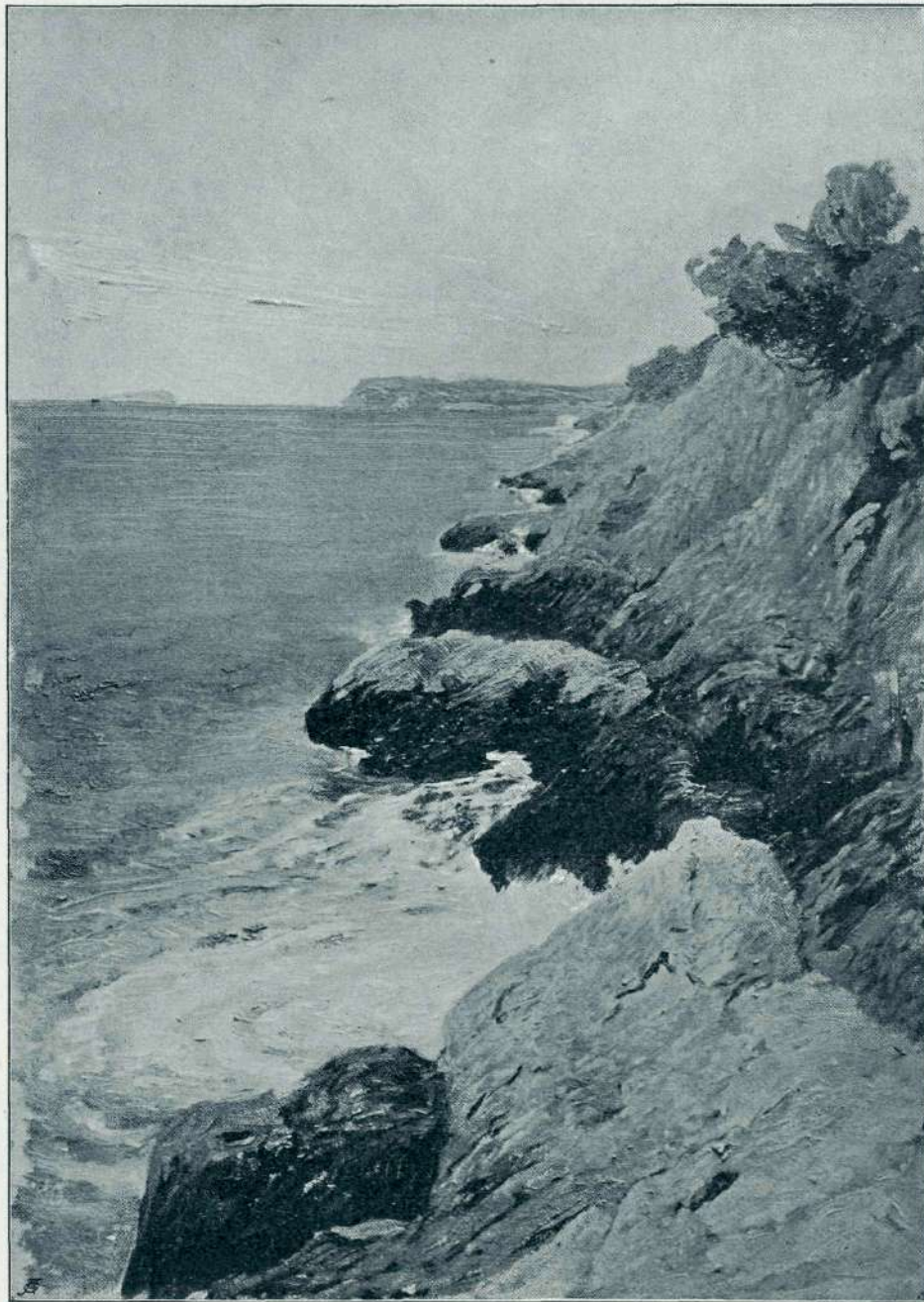

tedaj, ko je Maja iz cvetne grede dvignila nežno dekletce, malo najdenko, v svoje naročje — —

Vsega se je zopet spominjal tudi ta večer in nehoté je privil mlado rejenko k sebi, da ga je začudeno pogledala.

OB MORSKEM OBREŽJU.

M. C. CRNČIČ.

Emerigo pa je od tedaj sleherni večer stopal do kapelice Kraljice Miru, ter prilival svetilki olja za nesrečno Lucijo in za malo sirotko Liljano — — — — —

„Rigo, zvestemu prijatelju treba zaupati najmanjšo skrivnost, jeli?“ je vprašala Liljana nekako slovesno in se skrivnostno ozrla v Emeriga.